

వాల్మీకి రామాయణం

అయోధ్యకాండ

117. సప్తదశాధికశతతమః సర్గః-సీతాపాతివ్రత్యప్రశంసా

|| సీతాపాతివ్రత్యప్రశంసా ||

రాఘవస్త్యథ యాతేషు తపస్విషు విచింతయన్ |

న తత్రారోచయద్వాసం కారణైర్బహుభిస్తదా || 1 ||

ఇహ మే భరతో దృష్టో మాతరశ్చ సనాగరాః |

సా చ మే స్మృతిరన్యేతి తాన్నిత్యమనుశోచతః || 2 ||

స్కంధావారనివేశేన తేన తస్య మహాత్మనః |

హయహస్తికలిషైశ్చోపమర్దః కృతో భృశమ్ || 3 ||

తస్మాదన్యత్ర గచ్ఛామ ఇతి సంచింత్య రాఘవః |

ప్రాతిష్ఠత స వైదేహ్య లక్ష్మణేన చ సంగతః || 4 ||

సోఽత్రేరాశ్రమమాసాద్య తం వవందే మహాయశాః |

తం చాపి భగవానత్తిః పుత్రవత్ ప్రత్యపద్యత || 5 ||

స్వయమాతిభ్యమాదిశ్య సర్వమస్య సుసత్యతమ్ |

సౌమిత్రిం చ మహాభాగాం సీతాం చ సమసాంత్యయత్ || 6 ||

పత్నీం చ సమనుప్రాప్తాం వృద్ధామామంత్వ సత్యతామ్ |

సాంత్యయామాస ధర్మజ్ఞః సర్వభూతహితే రతః || 7 ||

అనసూయాం మహాభాగాం తాపసీం ధర్మచారిణీమ్ |

ప్రతిగృహ్ణీష్య వైదేహీమబ్రవీదృషిసత్తమః || 8 ||

రామాయ చాచచక్షే తాం తాపసీం ధర్మచారిణీమ్ |

దశవర్షాణ్యనావృష్ట్యా దగ్ధే లోకే నిరంతరమ్ || 9 ||

యయా మూలఫలే సృష్టే జాహ్నవీ చ ప్రవర్తితా |

ఉగ్రేణ తపసా యుక్తా నియమైశ్చాప్యలంకృతా || 10 ||

దశవర్షసహస్రాణి యయా తప్తం మహాత్తపః |

అనసూయా వ్రతైః స్నాతా ప్రత్యూహాశ్చ నివర్తితాః || 11 ||

దేవకార్యనిమిత్తం చ యయా సంత్వరమాణయా |

దశరాత్రం కృతా రాత్రిః సేయం మాతేవ తేఽనఘ || 12 ||

తామిమాం సర్వభూతానాం నమస్కార్యాం యశస్వినీమ్ |

అభిగచ్ఛతు వైదేహీ వృద్ధామక్రోధనాం సదా || 13 ||

వాల్మీకి రామాయణం

అయోధ్యకాండ

117. సప్తదశాధికశతతమః సర్గః-సీతాపాతివ్రత్యప్రశంసా

అనసూయేతి యా లోకే కర్తృభిః ఖ్యాతిమాగతా |
 ఏవం బ్రువాణం తమృషిం తథేత్యుక్త్వా స రాఘవః || 14 ||
 సీతామువాచ ధర్మజ్ఞామిదం వచనముత్తమమ్ |
 రాజపుత్రి శ్రుతం త్వేతన్తునేరస్య సమీరితమ్ || 15 ||
 శ్రేయోఽర్థమాత్మనః శ్రీఘ్నమభిగచ్ఛ తపస్వినిమ్ |
 సీతా త్వేతద్వచః శ్రుత్వా రాఘవస్య హితైషిణః || 16 ||
 తామత్రిపత్నీం ధర్మజ్ఞామభిచక్రామ మైథిలీ |
 శిథిలాం వలితాం వృద్ధాం జరాపాండరమూర్ధజామ్ || 17 ||
 సతతం వేపమానాంగీం ప్రవాతే కదలీ యథా |
 తాం తు సీతా మహాభాగామనసూయాం పతివ్రతామ్ || 18 ||
 అభ్యవాదయదవ్యగ్రా స్వనామ సముదాహరత్ |
 అభివాద్య చ వైదేహీ తాపసీం తామనిందితామ్ || 19 ||
 బద్ధాంజలిపుటా హృష్టా పర్యపృచ్ఛదనామయమ్ |
 తతః సీతాం మహాభాగాం దృష్ట్వా తాం ధర్మచారిణీమ్ || 20 ||
 సాంత్వయంత్యబ్రవీద్ధృష్టా దిష్ట్యా ధర్మమవేక్షసే |
 త్యక్త్వా జ్ఞాతిజనం సీతే మానమృద్ధిం చ భామిని || 21 ||
 అవరుద్ధం వనే రామం దిష్ట్యా త్వమనుగచ్ఛసి |
 నగరస్థో వనస్థో వా పాపో వా యది వా శుభః || 22 ||
 యాసాం స్త్రీణాం ప్రియో భర్తా తాసాం లోకా మహోదయాః |
 దుఃశీలః కామవృత్తో వా ధనైర్వా పరివర్జితః || 23 ||
 స్త్రీణామార్యస్వభావానాం పరమం దైవతం పతిః |
 నాతో విశిష్టం పశ్యామి బాంధవం విమృశంత్యహమ్ || 24 ||
 సర్వత్రయోగ్యం వైదేహీ తపఃకృతమివావ్యయమ్ |
 న త్వేనమవగచ్ఛంతి గుణదోషమసత్ స్త్రియః || 25 ||
 కామవక్తవ్యహృదయా భర్తృనాథాశ్చరంతి యాః |
 ప్రాప్నువంత్యయశశ్చైవ ధర్మభ్రంశం చ మైథిలి || 26 ||
 అకార్యవశమాపన్నాః స్త్రియో యాః ఖలు తద్విధాః |

వాల్మీకి రామాయణం

అయోధ్యకాండ

17. సప్తదశాధికశతతమః సర్గః-సీతాపాతివ్రత్యప్రశంసా

త్వద్విధాస్తు గుణైర్యుక్తాః దృష్టలోకపరావరాః |
 స్త్రియః స్వర్గే చరిష్యంతి యథా ధర్మకృతస్తథా || ౧౭ ||
 తదేవమేనం త్వమనువ్రతా సతీ పతివ్రతానాం సమయానువర్తిని |
 భవస్య భర్తుః సహధర్మచారిణీ యశశ్చ ధర్మం చ తతః సమాప్స్యసి || ౧౮ ||
 ఇత్యార్ద్రే శ్రీమద్రామాయణే వాల్మీకీయే ఆదికావ్యే అయోధ్యాకాండే
 సప్తదశోత్తరశతతమః సర్గః || 117 ||

www.sanatanadharm.com